मानरज्ज्वंशा गुणास्तन्तवः तेषां 'तन्तूनां' 'त्रयस्त्रिंशोऽसि' हे वत्सबन्धनरज्जुविशेष त्वं त्रयस्त्रिंशत्सङ्ख्याविशिष्टः समूहोसि, तावद्भिस्तन्तुभिर्निष्पादित इत्यर्थः। हविर्भुजां देवानां तत्सङ्ख्योपेतत्वात् तदात्मना प्रशंसितुमियं सङ्ख्योच्यते न त्वत्र विहिता काचित्तन्तुसङ्ख्यास्ति। हे तथाविध'रज्जु'विशेष, स त्वं 'पवित्रेण' शुद्धिसामर्थ्येन सह, 'आगहि' आगच्छ, इयम् 'अभिधानी' बन्धनरज्जुः, 'शिवा' सुखकरी सती, 'अग्नियां' गाम्, 'उपसेवताम्' ॥

(३४) अथ क्षीरपाकार्थमङ्गारेषु कुम्भ्यामधिश्रयणे मन्त्रमाह। "अप्रस्खंसाय यज्ञस्य। उखे उपदधाम्यहं। पशुभिः सन्नीतं बिभृतां। इन्द्राय शृतं दधि" इति। हे 'उखे' कुम्भि-'यज्ञस्य' यज्ञार्थस्य सान्नाय्यस्य, 'अप्रस्खंसाय' स्खंसनपरिहारार्थं, त्वाम्, 'अहम्', 'उपदधामि' अङ्गारेषु स्थापयामि। सेयमुखा 'पशुभिः सन्नीतं' गोभिः सम्पादितं क्षीरम्, इन्द्रार्थं 'शृतं' पक्वं, 'दधि',च कृत्वा'बिभृतां' धारयतु। यद्यपि मातरिश्वनो धर्मोऽसीत्यधिश्रयणमन्त्रः संहितायामाम्नातः तथाप्ययं मन्त्रस्तेन सह विकल्प्यते ॥

(३५) अथ वत्सापाकरणार्थायाः पलाशशाखाया मूलं छित्वा प्रादेशपरिमितं यमुपवेषं करोति तस्य करणे मन्त्रमाह। "उपवेषोसि यज्ञाय। त्वं परिवेषमधारयन्। इन्द्राय हविः कृण्वन्तः। शिवः शग्मो भवासि नः" ॥ १२ ॥ इति। हे पलाशशाखांश यज्ञार्थं त्वम् 'उपवेषोसि' उपेत्या-